

سزا وهه ره شه له پاژنه پښه كان به دۆزه خ، به جوانی وړیكى دهستنوږ بگرن

له عبداللهی کوری عه مرو -ره زای خویان لیبت- ده لیت: گه راینه وه له مه ککه وه به ره و مه دینه له گه ل
پښه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- هه تا گه یشتنه لای هه ندیک ئاو له ریگادا ؛ هه ندیک خه لک په لایان کرد
بۆ ئه نجامدانی نوږی عه سر، و به په له دهستنوږیان گرت، کاتیک گه یشتنه لایان پاژنه ی پښان وشکی پښه
دیابوو و ئاو ته ری نه کردبوو، بۆیه پښه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «سزا وهه ره شه له پاژنه
»پښه كان به دۆزه خ، به جوانی وړیكى دهستنوږ بگرن

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

پښه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- له مه ککه وه به ره و مه دینه سه فه ری کرد و هاهو لانی له گه لدا بوو، وله ریگه باندا
هه ندیک ئاویان -وه کو گو میکیان- بینی، هه ندیک له هاهو لان دهستبه جی په لایان کرد بۆ ئه نجامدانی نوږی عه سر، به لام
پاش دهستنوږگرتنیان پاژنه ی پښی هه ندیکیان ئاوی پښه گه یشتنو و وشک دیابوو، بۆیه پښه مبه ر -صلی الله علیه
وسلم- فهرمووی: سزا وتیاچوون له سه ر ئه وانیه که مته ر خه من له شو ردنی پاژنه ی پښان له کاتی دهستنوږگرتندا،
وفهرمانی پښان کرد زور به جوانی وړیكى و ته واوی دهستنوږ بگرن

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/66392>

